

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 100

din 29.10.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, județul, înregistrată la Direcția
Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 23.09.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresa nr.din 23.09.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 23.09.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, județul

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată solicită următoarele:

- anularea Deciziei de impunere nr. din 18.08.2008 și exonerarea de la plata sumei de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

- suspendarea executării Deciziei de impunere nr. din 18.08.2008 până la soluționarea contestației.

Societatea susține că potrivit Decontului nr. din 07.05.2008 datorează TVA în sumă delei, care a fost achitată în data de 20.05.2008, prin

virament, cu OP nr., și că solicitarea taxei pe luna aprilie, după ce aceasta a fost achitată este complet nejustificată.

Contestatoarea apreciază că suma a fost achitată și nu mai pot fi calculate majorări de întârziere asupra acesteia.

De asemenea, societatea precizează că a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.din 15.04.2008 și a Raportului de inspecție fiscală ce au stat la baza stabilirii sumei delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, contestând legalitatea acestor acte administrative, a căror motive le prezintă și prin contestația actuală, privind accesoriile.

Prin contestația formulată precizează că în perioada 19.02.2008 – 14.04.2008 societatea a fost supusă unei inspecții parțiale, având ca obiect reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.06.2002 – 30.09.2004.

Contestatoarea susține că reverificarea unei perioade se putea face doar pe cale de excepție, în condițiile strict prezentate de lege, respectiv atunci când apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării primei inspecții fiscale sau atunci când sunt constatate anumite erori de calcul care influențează rezultatele primei inspecții.

De asemenea, precizează că decizia de reverificare în temeiul căreia s-a efectuat ultima inspecție fiscală a fost emisă ca urmare a notei de prezentare nr.din 18.02.2008, întocmită de Serviciul de audit intern, notă care nu i-a fost prezentată pentru a-i cunoaște conținutul. Decizia de reverificare nu este motivată în sensul de a se prezenta elementele noi care ar îndreptăți organele de control să reia inspecția fiscală.

În măsura în care elementele situației de fapt au fost accesibile organului de inspecție cu ocazia controlului efectuat inițial, faptul că nu au fost analizate toate operațiunile mai mult sau mai puțin relevante, referitoare la TVA în perioada analizată, nu poate constitui un motiv de reluare a inspecției fiscale.

Societatea susține că potrivit prevederilor legale auditorul verifică instituția, putând să formuleze sugestii privind activitatea instituției și greșelile din activitatea organului fiscal supus auditării, serviciul de audit intern nefiind în măsură să furnizeze activității de inspecție fiscală elemente noi intervenite de la inspecția precedentă.

Totodată, contestatoarea precizează că reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada aprilie 2002 – decembrie 2002 a vizat o perioadă pentru care s-a prescris dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale. Dreptul de a se stabili obligații fiscale suplimentare pentru perioada menționată mai sus s-a prescris la data de 01.01.2008, dată la care s-au împlinit 5 ani de la data de 01.01.2003.

1. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea precizează că aceasta s-a rambursat în condiții de deplină legalitate, în urma unor operațiuni de vânzare-cumpărare de utilaje.

În ceea ce privește cuantumul prețului la care utilajele au fost achiziționate, societatea susține că acesta este real și că orice agent economic urmărește să obțină profit.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea consideră că este deductibilă fiscal, aceasta fiind trecută în decontul de TVA în deplină legalitate și reflectă derularea unor operațiuni comerciale corecte într-o economie de piață, neavând obligația să verifice dacă bunul funcționa sau nu la sediul furnizorului sau dacă acesta a depus deconturi de TVA.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei (.....lei în decontul lunii mai 2002 șilei în decontul lunii noiembrie 2002), societatea consideră că aceasta este deductibilă și că a beneficiat în mod legal de rambursarea acesteia, nefiind răspunzătoare de faptul că furnizorul furnizorului nu a fost găsit la sediul social.

Consideră că societatea nu poate să răspundă dacă un contribuabil își declară în mod real sau fictiv sediul social, dacă își conduce în mod legal evidența formularelor cu regim special sau dacă depune la organele fiscale declarațiile în mod corect.

4. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea menționează următoarele:

- suma delei reprezintă TVA aferentă unui export în comision pentru care încă nu a obținut copia DVE cu mențiunea „liber de vamă” și că în mod corect s-a dispus la prima verificare ca această sumă să fie suspendată la rambursare.

Precizează că în ipoteza în care nu va reuși să prezinte documentul solicitat în interiorul termenului de prescripție nu va solicita rambursarea acesteia.

- suma de lei reprezintă TVA aferentă facturilor de consum apă în perioada 01.01.2004 – 30.06.2004 apreciază că are dreptul la deducere.

5. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea susține că este aferentă facturilor de consum apă în perioada iulie 2004 – septembrie 2004 și că, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a speței, suma trebuie reportată în continuare, deoarece reprezintă în mod cert TVA ce a fost plătită societății ce a emis facturi și care a fost colectată de aceasta.

6. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă facturii emisă de, societatea susține că a fost suspendată de prima inspecție fiscală pe motiv că utilajele achiziționate nu se aflau la sediul social al acesteia, ci în custodie la alte persoane juridice.

Contestatoarea menționează că bunurile există, sunt noi și au fost achiziționate în condiții de deplină legalitate.

7. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea susține că aceasta a făcut obiectul a numeroase inspecții fiscale ce au privit perioada respectivă și apreciază că înregistrările contabile și deconturile de TVA reflectă cu exactitate realitatea operațiunilor economice derulate.

În ceea ce privește suspendarea executării deciziei de impunere, societatea susține că executarea silită a unei sume pe care nu o datorează ar duce la incapacitate de plată și ulterior la insolvență.

De asemenea, precizează că prin Sentința civilă nr. din 11.06.2008, pronunțată de Judecătoria, instanța a admis contestația la executare, anulând Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. din 11.04.2008 și Adresa de înființare a popririi asiguratorii nr. din 18.04.2008.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului au stabilit că S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă de lei, din care:

- lei pentru perioada 13.07.2008 – 13.08.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008;

- lei pentru perioada 13.07.2008 – 13.08.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată declarată de contribuabil, în sumă delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen.

În fapt, organele fiscale au stabilit că **S.C.S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 13.07.2008 – 13.08.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de în sumă de lei au fost calculate pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Societatea susține că a efectuat plata sumei de lei, reprezentând TVA pentru luna aprilie 2008, individualizată prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de lei au fost stabilite pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată delei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Din decizia de impunere contestată rezultă că organele de control au calculat majorări de întârziere pentru perioada 13.07.2008 – 13.08.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008, și pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Așa după cum precizează organele fiscale prin completările la Referatul nr. din 23.09.2008, transmise cu adresa nr. din 14.10.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.

.....din 14.10.2008, cu suma de lei, achitată de contribuabil la data de 20.05.2005, s-a stins o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

În legătură cu modul în care a fost stinsă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, achitată de contribuabil, organele fiscale, prin completările la Referatul nr. din 23.09.2008, transmise cu adresa nr. din 14.10.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 14.10.2008, fac următoarele precizări:

„1. În data de 21.05.2008, anterior primirii în trezorerie a plății sumei de lei TVA, instituția noastră a emis somația și titlul executoriu nr./21.05.2008 privind TVA în sumă delei și majorări de întârziere la plata TVA de în sumă delei. Somația și titlul executoriu au fost comunicate societății prin poștă și prin fax în data de 21.05.2008, conform prevederilor art. 44 alin. 1 lit. c din OG nr. 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare.

2 La art. 115 alin. 1 lit. b din actul normativ menționat se precizează ordinea de stingerea datoriilor: „obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător”. Potrivit prevederilor art. 115 alin 2 din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scadența obligațiilor fiscale stabilite prin decizia de impunere nr.21.04.2008 de către AFPCM – AIF este până la 20.05.2008.

3. Prin urmare plata efectuată de societate în data de 20.05.2008 reprezentând TVA în sumă de lei (apărută în extrasul trezoreriei din data de 21.05.2008, data la care era expirată scadența pentru debitul stabilit suplimentar) a stins parțial din obligația de plată reprezentând TVA stabilită de către organele de inspecție fiscală.”

Totodată, prin adresa Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, nr.din 17.06.2008, aflată în xerocopie la dosarul cauzei, organul fiscal comunică societății contestatoarei următoarele: *„suma de lei achitată de dvs. cu titlu de TVA a stins parțial, conform prevederilor legale invocate, TVA stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală”.*

Din cele prezentate rezultă că organele de control au stins cu suma de lei achitată de contribuabil o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, rămânând neachitată taxa pe valoarea adăugată declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Față de cele prezentate, **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului,

reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, declarată de contribuabil.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând majorări se întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile.

În fapt, organele fiscale au stabilit că pentru perioada 13.07.2008 – 13.08.2008 **S.C.S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile, pe motiv că organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei (.....lei – lei achitată de contribuabil), care a generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Se reține că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, în sumă de lei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei.

Astfel, soluționarea cauzei pentru majorările în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, depinde de existența sau inexistența taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Deoarece pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C.S.R.L., se va suspenda soluționarea și pentru majorările de întârziere în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principale***" (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr./25.08.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.08.2008, precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârână, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecății pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere de lei.

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”

3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, **S.C.S.R.L.** din localitatea solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, acesta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, 120, 214 și alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 10.5 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea

titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală și art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Suspendarea soluționării** contestației formulate de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulate pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organului fiscal care a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

- **Respingerea** contestației formulate de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, **ca neîntemeiată;**

- **Constatarea** necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 18.08.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

ACCESORII: - aferente obligațiilor fiscale declarate prin declarațiile de impozite și taxe

- art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

PROCEDURĂ: - suspendarea soluționării cauzei pentru existența unui drept supus altei judecări

- art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

PROCEDURĂ: - suspendarea executării actului administrativ atacat

- art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată